

GELOOFVVRAGEN

Vraag het aan Theo

Kristof STRUYS

- Offer houdt in dat er een innerlijke gave van het hart is
- Hedendaagse theologie beschouwt kruisdood niet langer als Gods wil

De offergedachte heeft het moeilijk vandaag. Het begrip 'offer' lijkt ook verbannen uit de theologie en de liturgie. Het past niet meer om het woord nog te gebruiken. En toch heeft de offergedachte zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament een plaats en een betekenis. Dus ook in het leven van de christen.

Jezus vult de offergedachte zelf in. Hij relateert de 'uiterlijke offers' die in de tempel werden gebracht ten voordele van het 'innerlijke offer'. Het is niet omdat je uiterlijk offers aan God brengt, dat de innerlijke gesteldheid – het hart – ook bereid is offers te brengen en te beminnen. En dat is net wat Jezus vraagt: dat de mens van binnenuit – vanuit zijn hart – God en de medemens liefheeft. Liefhebben sluit een zekere mate van zelfgave, zelfopoffering en dus offer in. De offergedachte wordt dus eerst en vooral naar binnen gekeerd: het

moet de innerlijke gave van het hart zijn. Die innerlijke offerbereidheid realiseert zich dan vanzelf in een leven van liefde en naastenliefde.

Offer heeft bij Jezus dus te maken met zelfgave, met het wegschenken van zichzelf van binnenuit. Op een niet te overtreffen wijze realiseerde Jezus dat zelf in zijn leven. De zelfgave bij Jezus heeft niet te maken met aandacht trekken of met zichzelf verheerlijken. Het doel van het offer of de zelfgave is louter en alleen tot voordeel of tot heil van de anderen en tot eer van God.

We denken bij het begrip 'offer' best altijd het woord 'voor' bij. Jezus' leven was volkomen voor de anderen en dus een offerleven. Zijn leven was wezenlijk getekend door de liefde voor God en voor de medemens en om die waar te maken, moest Hij soms de Wet relativeren. De liefde van Jezus verraadt dat Hij zelf ook goddelijk is, Gods Zoon. Zich bewust van dit Zoonchap sprak Hij God aan als „Abba”, „mijn Vader”. Voor de toenmalige religieuze autoriteiten was zo iets onvoorstelbaar aanmatigend. Er werden plannen tegen Hem bevestigd. Maar Jezus ging consequent door met op radicale wijze lief te hebben, ook toen Hij be-

Het christendom bestempelt Jezus' kruisdood als een offer. Zeker in een tijd als de onze, waarin genot en zelfontplooiing kernbegrippen zijn, is het begrip 'offer' haast onbegrijpelijk.

sefte dat Hij die weg met zijn leven zou moeten bekopen.

Zijn liefde mondde uit in de kruisdood. Het was de uitloop van zijn leven voor de anderen, zijn offerleven. Zijn dood mag een offerdood worden genoemd.

In de geschiedenis werd de kruisdood soms verstaan als een zoenoffer: door zijn zonden heeft de mens God danig beschaamd, in die mate zelfs dat God dat zondige gedrag enkel kan en wil vergeven op voorwaarde dat er een onvoorstelbaar groot offer aan Hem wordt ge-

Jezus leefde helemaal voor de anderen en dus was zijn leven een geofferd leven

bracht. De mens is echter niet in staat om een dergelijk offer aan God te brengen. In die logica zou het Gods wil zijn dat Jezus sterft aan het kruis en zich offert voor de zonden van de mensen.

Volgens een meer hedendaagse visie in de theologie is de kruisdood van Jezus niet de wil van de Vader. God heeft de kruisdood van Jezus niet principieel en planmatig gewild. Jezus' kruis-

dood is eerst en vooral een teken van het menselijke ongeloof en van de zonde die er niet in slaagden het radicale van Jezus' liefde haar juiste plaats te geven. In Jezus' tijd bleven bepaalde instanties evenwel de Wet boven de mens plaatsen. De kruisdood is in de geest van de hedendaagse theoloog dus een teken van de 'onliefde' van de mensheid zowel als een teken van de radicale liefde van Jezus voor de mens.

De kruisdood is vervolgens ook een teken van de liefde van de Vader: in zijn almacht had God de liefdesweg van Jezus kunnen onderbreken. Dat deed Hij echter niet. Hij gaf Jezus de vrijheid om die liefdesweg te volbrengen, ook al moest Hij dat bekopen met zijn leven. De kruisdood is dus niet de wil van God, maar wel een teken van de liefde van God voor het leven van Jezus. Van Jezus' heilsoffer gaat een appel uit aan iedere gelovige.

Kristof Struys is docent theologie aan de KU Leuven en het Johannes XXIII-seminarie in Leuven • Reacties op deze bijdrage en nieuwe vragen voor de rubriek zijn welkom bij *Kerk & Leven* • *Vraag het aan Theo*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of via gelooftvragen@kerknet.be.

Punt proeft van kluzenaarschap

De Nederlandse bisschop Jozef Punt (67) bracht in februari en maart drie weken door in een grot van drie bij drie meter in Zuid-Spanje. Hij was er te gast bij een kleine gemeenschap, geïnspireerd door Charles de Foucauld (1858-1916), die er plekken beheert waar ooit kluzenaars leefden. De bisschop van Haarlem-Amsterdam wilde het vasten naar eigen zeggen concreet beleven en letterlijk even van alles afzien. Aanvankelijk plande mgr. Punt om vier weken te blijven, maar hij bereikte al eerder zijn fysieke grenzen. Op de website van het bisdom kijkt hij echter positief terug. „Ik realiseerde me dat ik op mezelf was aangekomen, maar de wildernis laat je de natuur ook op nieuwe wijze ervaren”, zegt hij. „Je maakt er deel van uit en tegelijk voel je dat je ziel het overstijgt en het een venster naar God wordt.”

Aartsbisschop Buenos Aires

Paus Franciscus stelde bisschop Mario Aurelio Poli (66) aan als zijn opvolger in het aartsbisdom Buenos Aires. Poli, die afkomstig is uit de Argentijnse hoofdstad, stond bijna vijf jaar aan het hoofd van het bisdom Santa Rosa. Hij is bisschop sinds 2002, toen Jorge Mario Bergoglio hem in Buenos Aires als hulpbisschop aanstelde. Poli's benoeming is de eerste van de nieuwe paus. (JVH)

Advertenties

Duits-Luxemburgs Natuurpark Südeifel

Overnachting
HP € 43 p.p.

4 dagen midweek
HP € 145 p.p.

Nog veel meer aanbiedingen!

Hotel Haus Wallstein

Bergstrasse 23 - D-54675 Wallendorf
0049 6566 432 - wallstein@t-online.de
www.haus-wallstein.de

'Nu wil ik in Brussel alles geven'

Violetta IVANOVA startte na een internationale carrière een school in de haute couture

Jozefien VAN HUFFEL

Ze studeerde in Bulgarije en Albanië, werkte onder meer in Moskou, Tunesië, Cuba en Parijs in de modesector. Vanuit die laatste stad kwam Violetta Ivanova enkele jaren geleden in Brussel terecht. „Ik had plannen voor een bedrijf, maar alles verliep minder vlot dan ik verwachtte”, zegt ze. „Ik besliste om tussendoor wat les te geven. Het was niet de bedoeling om een school te stichten, maar voor ik het wist, had ik veertig leerlingen.”

Ivanova doopte haar school Maria Magdalena. „Ik ben niet praktiserend, maar in mijn hart ben ik voor honderd procent katholiek”, zegt ze. „De naam is het gevolg van een belofte van jaren geleden. Ik had twee zonen en was opnieuw zwanger. Als het een meisje werd, zo nam ik me in mijn gebed voor, zou ik haar Maria Magdalena noemen. En na de geboorte van mijn dochter beloofde ik uit dankbaarheid ook om ooit een project naar haar patroonheilige te noemen.”

In een herenhuis in het centrum van Brussel onderwijst Ivanova momenteel 33 jonge mannen en vrouwen. Ze tekenen elke dag patronen, kiezen stoffen en naaien kledingstukken. Het gaat om een privéschool, maar de insteek is onmiskenbaar sociaal.

Hoofddoek

„Ik weet dat mijn leerlingen vechten met het leven, net als ik”, zegt Ivanova. „Ze betalen wekelijks voor zestien uur les, maar zijn vijf volle dagen welkom. Ik bekostig de machines en de stoffen. Ik doe dit immers niet voor het geld, maar uit passie voor het vak. Ik moet vaak kiezen welke factuur ik het eerst betaal, maar ik wil hier nu alles geven, voor Brussel en deze jonge mensen.”

Ivanova's leerlingen hebben diverse culturele en levensbeschouwelijke achtergronden. „Voor iemand met mijn levensloop is diversiteit vanzelfsprekend. In Brussel schrok ik aanvankelijk van het racisme”, zegt ze. „Veel scholen aanvaarden geen meisjes met een hoofddoek. Dat begrijp ik niet. Iedereen heeft zijn manier van leven en God is er voor iedereen.”

„Nu ik langer in België woon, begrijp ik beter dat één slechte

ervaring met iemand van buitenlandse origine kan volstaan om racistische gevoelens te wekken”, vervolgt ze. „Maar als iemand belt voor de school en meteen naar mijn afkomst vraagt, dan laat ik dat niet zomaar voorbijgaan. 'Wat als ik uit Pakistan kom? Heeft u daar een probleem mee?', vraag ik dan.”

Violetta Ivanova doopte de school Maria Magdalena. „Door een belofte na de geboorte van mijn dochter.” © Jozefien Van Huffel

Word peter of meter van een kind uit Latijns-Amerika of Haïti

Onze Kleine Weeskinderen biedt hen een thuis en toekomst sinds 1954.

Vragen rond peterschap? Bel: 02/721.64.61
info@nphbelgium.org • www.weeskinderen.be
Steun alle kinderen: IBAN BE74 431 7173381 07

Stichting ONZE KLEINE WEESKINDEREN